

RUG (2) *sb m*

sg [N rug.] ◇ G rugu (1). ◇ [A rug.] ◇ I rugi(e)m (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Śledztwo, dochodzenie sądowe; inquisitio, quaestio Cn (2)* : ná tym Sądzie wielkim [...] bywa bádanie (co zowá Rugiem) o záchowániu obyczáiw y występów káżdego Mieszczániná/ álbo też Wiewłkiego Ludu/ gdzie występni iáwnie bywáią karáni *GroicPorz k*; Przy thym Sądzie/ oprócz thego Rugu/ ínadźby też niewádziło y dobrze przystáło/ áby przy obliczności wżytkiego póspółstwá/ Przywileie Mieyłkie co potrzebnieyśze/ [...] były czytáne *GroicPorz k*. [*Cf też 2.*]

[*rug około czego: Rugu też [posłowie z drobnej szlachty] ná Elekcyey chćieli/ około pieniędzy po śmierci Krolewskiej rozebránych. BielKron 1597 670.*]

[*Zwrot: »rug między sobą uczynić, mieć«: Więc interim, zdali się wmciom być to potrzebne rug między sobą uczynić [...], rad nań zezwolę. AktaSejmikPozn 1587/41; znowu tam [na sejmie w Krakowie] o tym mowiono iákoby zboyce wśpokoić w Polśzce: wśzákże iż Rugu Sláchtá niechćiała między sobą mieć/ trudno było wymáćać winnego. BielKron 1597 392 (Linde), 389.*]

2. [*Uгода, układ: Cervus F31 52v; ReuchlinBartBydgióv; Rug et rugowanie/ Inquisitio, depactatio. Volck Yyy2.*]

Synonimy: 1. badanie, dowiadowanie, inkwizycja, pytanie, skrutynijum, wybadywanie, wywiadowanie; 2. pakt, postanowienie, przymierze, umowa.

Cf RUGA, [RUGOWANIE]